

ואמר שידע אותה רק ז"א עצמו ולא נוק' דז"א. **והוּא יְדֻעַ אֶת מִקְוָמָה,** דא עַדּוֹ דְלַעֲילָא, **דִידֻע עֲתֵיק יּוֹמִין,** סתיימאה רכלא "והוּא" פירוש א"א, כי "הוא"-לשון טמייר וגניז, ידע את מקומה של עדן דלעילא שהוא חכמה דיליה, דיוודע ומشيخ אותה רק עתיק יומין שהוא אריך אנפין הסתום מכל השגה, ואין שום פרצוף מתחתיו יכול להציג בחכמה זו זאת.

עִינֹוי דִרִישָׁא חֹזֶרֶא עניין א"א המכונה הראש הלבן בין שער הגולגולת שלו לבנה בשלג כלומר שא"א הוא תכלית הרחמים, ולא כעור רישא דז"א שהוא סומקאו, **מִשְׁתַּגְנִין מִשְׁאָר עִינְגִּין** הם משונות מעניין שאר הפרצופים התחתונים, **לִית בְּסֹותָא עַל עִינָא וְלִית גְּבִינִין עַל עִינָא** שבא"א אין לו ביטוי לעיניים דהינו עפupyים המבטים את העיניים וגם אין לו גבות על העיניים. ואילו עניין הפרצופים התחתונים ממנו יש להם עפupyים וגבות לעיניהם. **מַאֲי טָעֵמָא** וسؤال מה הטעם שאין עפupyים וגבות. **דְכַתִּיב** (תהלים קכא) **הַגָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִשְׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל דְלַעֲילָא.** מסביר הזה"ק מה שכותב ישראל, הוא לא עם ישראל התחתונים, אלא פרצוף ז"א העליון שנקרא בשם ישראל, ופירוש הפסוק הוא הנה לא ינوم ולא ישן פרצוף א"א, כי הוא שומר את ישראל העליון שהוא פרצוף ז"א מאחיזת החיצונים. **וּבְתִיב** (ירמיה לב) **אֲשֶׁר עִינִיךְ פְּקוּחוֹת** ועוד כתוב אשר עיניך פקווחות תמיד דהינו עניין א"א, וירמוו בס"ת של הפסוק הם אותיות ב'ת'ר' שהוא א"א, ולא שיר אצלו בחינת שינה שאין כסוטא על עיניה ולא גבינה. **וְתַאֲנָא, בָּל מַה דָּאַתִּי בְּרַחְמִי** ולמדנו כל מה שבא מבחינת רחמים, שהם כל פרצופי הארץ של כל העולמות גם של בריאה יצירה עשו ולא רק כתר דעתיות,

לִית בְּסֹתָא עַל עִנָּא, וְלִית גְּבִינִין עַל עִנָּא אין להם עפupyim על העינים ואין להם גבות על העינים, כי הם דוגמת א"א הכלול עולם האצילות. **כָּל שִׁבֵּן רִישָׁא חֻזְורָא, דְלֹא בָעָמִידִי** כל שכן הרש הלבן שהוא א"א דעתיות שאין צריךabis עליינו כלל ועיקר. (ס"א גיטרו)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אָבָא הרי ידוע לנו שככל מה שיש לעלה יש דוגמתו למטה **לְמַאי הִיא רַמִּינָא** לאיזה נברא בעזה"ז רמו פרצוף א"א שאין לו כסוי בעיניו. **אָמַר לֵיה לְנוּנִי יִמְאָה, דְלִית בְּסֹתָא עַל עִנָּא, וְלִית גְּבִינִין עַל עִנָּא** אמר לו רבבי אבא לדמי הים שאין להם עפupyim על העינים ואין להם גבות בעינים, **וְלֹא גִּימִין, וְלֹא בְּעִין גַּטּוֹרָא עַל עִנָּא** והדגים אינם ישנים כי הם צרכיהם לשמר עצם שלא יבלעו אותם הדגים הגדולים, וכיון שאיןם ישנים אינם צריכים שמירה על העינים שהם העפupyim והగבות.

כָּל שִׁבֵּן עֲתִיקָא דְעֲתִיקָא כל שכן א"א של כל הארכים שהוא א"א דעתיות, **דְלֹא בְּעֵי גַּטּוֹרָא** שלא צריך שמירה עליו שהרי אינו ישן. **וּכָל שִׁבֵּן דְּאֵי הַמְּשִׁגָּה לְכָלָא** ועוד כל שכן שהוא משגיח תמיד על כל העולמות שהשמירה היא לא על עצמו אלא על שאר הפרצופים, **וּכָל מַתָּזֵּן בִּיה וְלֹא נָאִים** וכל העולמות ניוונים ונשפעים ממנו ע"י שהוא משגיח עליהם, ולכן בודאי שהוא ישן בכל מקום אשר פגשיו רגע אחד יהיה העולם חרב. **הַדָּא הוּא דְבַתִּיב,** (חחלים קבא) **הַגָּה לֹא יִנוּם וְלֹא יִשְׁזַׁן שׂוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל דְלֹעִילָא** שומר הינו א"א שהוא שומר את ישראל העליון שהוא ז"א.

פתיב (תחלים לו) הנה עין יהוה אל יראיו משמע רק עין אחת. **ובתיב** (וכירה ד) עיני יהוה מה מושׁוטים בכל הארץ משמע שתי עינים. לא קשיא אינו קשה, הא בזעיר אפין הפטוק שאמר עני ה' נאמר על זו שיש לו שתי עינים. הא באידך אנפין ומשב עין ה' הוא בא"א שיש לו רק עין אחת. עם כל דא תרי עיניין אינון ואתחוורו (ס"א ואתחוורו) לחדר ועם כל זה בודאי שיש לא"א שתי עינים כמו לכל הזרים אלא שנחשבים לעין אחת, כי גם עין שמאל היה רחמים פשוטים כמו עין ימין כי אין שום דין בא"א.

עינה דאייה חור בנו חור וחור דבליל כל חור הנה כתוב באדריא לקמן (דף קל"ז ע"א) שיש בעני ז"א ג' גונין והם אדום שחור יрок, וזה מפני שיש לו ג' מוחין חב"ד בראשו, אבל בא"א אפי' שיש לו בעני ג' גונין מלחמת חב"ד דחכמה אפה' כולם לבנים ואחד יותר לבן מהשני, וזה עינה שהיא בת עין דא"א היא לבנה, והיא ג' כ מוקפת לבן אחר שהוא לבן יותר, ואח"כ זה הלבן מוקף באור לבן אחר הכלול כל הלבן.

חוֹרָא קְדֻמָּאָה אור הלבן הראשון שהוא מקיף החיצון של העינים, נהייר **וִסְלִיק** הוא מאיר ממוחא סתימה מהבינה דמו"ס שם שרש וועלה ווועצת הארתחו, **וַחֲיתַת לְאַסְתְּבָלָא** (ס"א לאחбелלא), **דָצְרִיר בְּצְרוֹרָא** ואח"כ יורדת הארץו כדי להסתכל ולהAIR בקו שמאל זו"א שהוא קשור עם המלכות הנקראות צורוא דחיי. **תָּאֵנָא, בְּטַש הָאֵי חִיּוֹרָא** למדרנו שהכח אור הלבן הזה

בהכאתו בכלים דז"א, ומיכח האריה זו נכנס תוך עובי הכלים והאריר בהם, **ואדליק תלת בוציני** והאריר וצחכח שלשה אורות שבקו שמאל, **דאקרון: הוז.**
ו dredה. **ו dredה** ספירת ההוד, ובגבורת שהוא הדר, וחדוה שהוא יסוד, ואע"פ שהוא באמצעו נוטה לשמאלו. **ולחתין בחדותא בשלימוטא** ושלוש ספירות אלו מאירות בשמה ובלימוטו.

חוורא תנינא אור הלבן השני שהוא מקיף הפנימי על העינים, **נהיר,**
וסליק ונחית מאיר מהחכמה דמו"ס שהוא שרשו ואחר שקיבל ממנו
 עולה ויוצאת הארתו מחוץ לעין ויורדת להאריר בו"א, **ובטש ואפיק** (ס"א ואדליק)
תלת בוצינין אחרניין והכה בהארתו באורות דקו ימין דז"א והאריר וצחכח
 בשלש ספירות אחרות שבקו ימין, **דאקרון נצח וחסד ותפארת** שם
 נקראים נצח חסד ותפארת, כי התפארת נוטה לקו ימין, **ולחתין בשלימוטא**
בחדותא ולוחות ומאירות בלימוטו בשמה.

חוורא תליתאה אור הלבן השלישי שהוא לבוניה בת העין, **להיט**
ונחיר, ונחית וסליק כאן הוסיף תיבת להיט מפני שכאן הוא בת
 עין דא"א והוא מאיר יותר משני היורין קדמאנין כי מכאן יוצאת הראייה, כי אע"פ שהיור
 החיצון הוא לבן יותר מכולם מ"מ אינו מאיר כמו היור הפנימי, ויורד למטה להאריר לדעת
 דז"א ועולה ויוצאת הארתו מחוץ לעין, **ונפיק מסתימוטא דמוחא** ויוצאת
 הארתו מדרעת דמו"ס שהיא סתוםה תחת חכמה ובינה דמווחא סתימהה, **ובטש**
בבוצינא אמצעיתא شبיעאה והכה בהארתו בספירת הדעת דז"א שהוא